

Προσφυγή της 18ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-223/09)

(2009/C 233/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: O. Beynet και M. Kaduczak)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροδέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2005/89/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, περί μέτρων διασφάλισης του εφοδιασμού με ηλεκτρισμό και περί επενδύσεων υποδομής ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 24 Φεβρουαρίου 2008. Μέχρι την ημερομηνία της ασκήσεως της υπό κρίση προσφυγής η καθής δεν είχε λάβει τα αναγκαία μέτρα προς μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη ή, εν πάση περιπτώσει, δεν τα είχε ανακοινώσει στην Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ L 33, σ. 22.**Προσφυγή της 24ης Ιουνίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας**

(Υπόθεση C-228/09)

(2009/C 233/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και Α. Stobiecka-Kuik)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, συνυπολογίζοντας το ποσό της «οrłata rejestracyjna» (τέλους ταξινόμησης)

στη βάση επιβολής του ΦΠΑ που βαρύνει στην Πολωνία την παροχή, την ενδοκοινοτική κτήση ή την εισαγωγή επιβατικού οχήματος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 78, 79, 83 και 86 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προβαλλόμενη στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως αιτίαση αφορά τον εκ μέρους της Δημοκρατίας της Πολωνίας συνυπολογισμό στη βάση επιβολής του ΦΠΑ ενός τέλους ταξινόμησης όταν η παροχή, η ενδοκοινοτική κτήση ή η εισαγωγή επιβατικού οχήματος πραγματοποιείται εντός του κράτους μέλους αυτού.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, υφίσταται θεμελιώδης ομοιότητα μεταξύ του επίμαχου πολωνικού φόρου/τέλους και του δανικού φόρου/τέλους στην υπόθεση C-98/05, De Danske Bilimportører. Στην εν λόγω υπόθεση, το Δικαστήριο έκρινε ότι ο επίμαχος φόρος/το επίμαχο τέλος ταξινόμησης δεν πρέπει να εμπίπτει στη βάση επιβολής του ΦΠΑ.

Η Επιτροπή έχει τη γνώμη ότι, σε περίπτωση διαδοχικών μεταβιβάσεων του ίδιου οχήματος πριν από την ταξινόμησή του, προκύπτει ότι το επίμαχο πολωνικό τέλος ταξινόμησης είναι κατ' ουσίαν τέλος ταξινόμησης και όχι φόρος κύκλου εργασιών όπως διατείνεται η Δημοκρατία της Πολωνίας. Ο υπόχρεος στην καταβολή του φόρου μπορεί να εκπέσει το ποσό του τέλους ταξινόμησης από τη βάση επιβολής του φόρου. Αυτό σημαίνει ότι, τελικά, μέσω του συστήματος της εκπτώσεως του καταβληθέντος σε προηγούμενο στάδιο φόρου, το τέλος ταξινόμησης καταβάλλεται μόνο μια φορά.

Η Επιτροπή δεν συμφωνεί με τον ισχυρισμό της Δημοκρατίας της Πολωνίας ότι ο υπόχρεος προς καταβολή του τέλους ταξινόμησης είναι ο πωλητής, ο ενδοκοινοτικός αγοραστής ή ο εισαγωγέας του οχήματος και όχι το πρόσωπο στου οποίου το όνομα ταξινομείται το όχημα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Najvyšší súd (Σλοβακία) στις 3 Ιουλίου 2009 — Lesoochranárske zoskupenie VLK κατά Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky

(Υπόθεση C-240/09)

(2009/C 233/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Lesoochranárske zoskupenie VLK

Καθού: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να αναγνωρισθεί ότι έχει άμεση εφαρμογή (self executing effect), υπό την έννοια που μια τέτοια δυνατότητα αναγνωρίζεται στις διεθνείς συμβάσεις, το άρθρο 9 της Συμβάσεως του Ωρχους της 25 Ιουνίου 1998, και, ιδίως η παράγραφος 3 του άρθρου αυτού, λαμβανομένου υπόψη του κυρίως επιδιωκόμενου με τη διεθνή αυτή Σύμβαση σκοπού, που είναι η απομάκρυνση από το κλασικό πρότυπο της ενεργητικής νομιμοποίησης, διά της αναγνώρισεως και στο κοινό, ή στο ενδιαφερόμενο κοινό, της ιδιότητας του διαδίκου, καιτοι μέχρι σήμερα, αν και έχει προσχωρήσει στη διεθνή αυτή Σύμβαση από τις 17 Φεβρουαρίου 2005, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει λάβει, σε κοινοτικό επίπεδο, μέτρα για την εφαρμογή της;
- 2) Μπορεί να αναγνωρισθεί ότι έχει άμεση εφαρμογή ή ότι αναπτύσσει άμεσο αποτέλεσμα, ως κοινοτικό δίκαιο, κατά την έννοια της πάγιας νομολογίας του Δικαστηρίου, το άρθρο 9 της Συμβάσεως του Ωρχους, και ειδικότερα, η παράγραφος 3 του άρθρου αυτού, η οποία έχει ενσωματωθεί στην κοινοτική έννομη τάξη;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ή το δεύτερο ερώτημα, μπορεί το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Ωρχους, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού που κυρίως επιδιώκεται με τη διεθνή αυτή Σύμβαση να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι με τη φράση «πράξεις των δημοσίων αρχών» νοείται και η συνιστάμενη στην έκδοση μιας αποφάσεως πράξη, με συνέπεια η δυνατότητα του κοινού να προσφεύγει στη δικαιοσύνη περιλαμβάνει, επίσης, το δικαίωμα αμφισβήτησεως της ίδιας της αποφάσεως της δημόσιας αρχής, ο παράνομος χαρακτήρας της οποίας έχει συνέπειες για το περιβάλλον;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Halle (Γερμανία) στις 3 Ιουλίου 2009 — Günter Fuß κατά Δήμου Halle (Saale)

(Υπόθεση C-243/09)

(2009/C 233/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Halle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Günter Fuß

Καθού: Δήμος Halle (Saale)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Η κατά το άρθρο 22, παράγραφος 1, στοιχείο β, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003⁽¹⁾, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έννοια της ζημίας πρέπει να προσδιορίζεται κατά τρόπο αντικειμενικό ή υποκειμενικό;
- 2) Υφίσταται ζημία, κατά την έννοια του άρθρου 22, παράγραφος 1, στοιχείο β, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, στην περίπτωση που υπάλληλος της υπηρεσίας άμεσης επέμβασης μετατεθεί παρά τη θέλησή του, λόγω του αιτήματός

του για τήρηση της μέγιστης διάρκειας εργασίας στο μέλλον, σε άλλη υπηρεσιακή θέση που απαιτεί κατά κύριο λόγο απασχόληση εντός της υπηρεσίας;

- 3) Θεωρούνται οι χαμηλότερες αποδοχές ζημία, κατά την έννοια του άρθρου 22, παράγραφος 1, στοιχείο β, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, στην περίπτωση που, λόγω της μετάθεσης, μειώνεται η έκταση της παρεχόμενης υπό δυσμενείς χρονικές συνθήκες υπηρεσίας (κατά τις νυκτερινές ώρες ή σε Κυριακές και αργίες) και, κατά συνέπεια, μειώνεται και το ύψος του επιδόματος που χορηγείται όταν παρέχεται τέτοια υπηρεσία;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ή στο τρίτο ερώτημα: Είναι δυνατόν να αντισταθμιστεί η ζημία που προκλήθηκε από τη μετάθεση με άλλα πλεονεκτήματα της νέας υπηρεσιακής θέσης, όπως λιγότερος χρόνος εργασίας ή επιμόρφωση;

(¹) ΕΕ L 299, σ. 9.

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-244/09)

(2009/C 233/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal und W. Mölls)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, περιορίζοντας σε κτίσματα τα οποία κείνται στην ημεδαπή την κατά το άρθρο 7, παράγραφος 5, του γερμανικού νόμου για τη φορολογία εισοδήματος (Einkommensteuergesetz) φθίνουσα απόσβεση λόγω φθοράς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 56 ΕΚ·
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της υπό κρίση προσφυγής είναι οι διατάξεις του γερμανικού νόμου για τη φορολογία εισοδήματος, σύμφωνα με τις οποίες η καλούμενη φθίνουσα απόσβεση λόγω φθοράς, η οποία προβλέπεται για τη φορολογική μεταχείριση των ακινήτων, ήτοι η χρήση, σε μια πρώτη φάση της περιόδου αποσβέσεως, συντελεστών αποσβέσεως υψηλότερων από τους σταθερούς συντελεστές, περιορίζεται σε κτίσματα τα οποία κείνται στην ημεδαπή.

Η διαφορετική αυτή μεταχείριση ακινήτων που κείνται στην ημεδαπή και ακινήτων που κείνται στην αλλοδαπή παραβιάζει την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων την οποία εγγυάται